

18 Δεκεμβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 28 ΚΑΙ 29 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ,

Αιτητής,

ν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 737/94)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεστή σε αντίθεση προς βεβαιωτική πράξη — Το ζήτημα της μεσολάβησης νέας έρευνας — Περιστάσεις του βεβαιωτικού χαρακτήρα άρνησης άρσεως διαθεσιμότητας που είχε επιβληθεί προ πολλού.

5

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της απόφασης να μην τερματισθεί η από τριετίας επιβληθείσα διαθεσιμότητά του.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Είναι πάγια νομολογημένο ότι η προϋπόθεση εκτελεστότητας διοικητικής πράξης αποτελεί βασική αρχή του διοικητικού δικαίου που εμπεριέχεται στο Άρθρο 146 του Συντάγματος. Άλλη βασική αρχή είναι ότι βεβαιωτικές πράξεις ή πράξεις πληροφοριακού χαρακτήρα δεν συνιστούν εκτελεστές πράξεις.

20

Προκύπτει από τη νομολογία ότι βεβαιωτική πράξη ή απόφαση είναι εκείνη η οποία επαναλαμβάνει το περιεχόμενο προηγούμενης εκτελεστής πράξης και στηρίζεται στην ίδια πραγματική και νομική βάση, υποδηλώνοντας την εμμονή της διοίκησης στην προηγούμενη της απόφαση. Τέτοια πράξη δεν αποφασίζει τη νομική θέση της περίπτωσης και ούτε δημιουργεί νομικό αποτέλεσμα. Μία βεβαιωτική πράξη είναι εκτελεστή αν εκδοθεί μετά από νέα έρευνα της υπόθεσης και το αν υπάρχει νέα έρευνα είναι θέμα πραγματικό που αποφασίζει-

25

ται με βάση τα γεγονότα κάθε περίπτωσης. Νέα έρευνα υπάρχει όταν η Διοίκηση λάβει υπόψη της νέα ουσιαστικά νομικά ή πραγματικά στοιχεία, τα οποία δεν υπήρχαν ή προϋπήρχαν, αλλά ήταν άγνωστα σε αυτή και λαμβάνονται υπόψη για πρώτη φορά.

5

Στην υπόθεση *Zivlas v. Municipality of Paphos* (1975) 3 C.L.R. 349, κρίθηκε ότι η άρνηση της διοίκησης να ανακαλέσει παλαιά της εκτελεστή πράξη που αποφασίστηκε χωρίς να διεξαχθεί νέα έρευνα, ήταν βεβαιωτική. Στην υπόθεση *Λευκαρίτης v. Κυπριακής Δημοκρατίας*, λέχθηκε ότι ένας διάδικος δεν μπορεί να προσπελάσει το κώλυμα της χρονικής προθεσμίας επικαλούμενος επουσιώδη γεγονότα που δε μεταβάλλουν την ουσία του πράγματος.

10

Στην παρούσα περίπτωση κρίνεται πως τα επιχειρήματα του αιτητή που υποβάλλονταν εκάστοτε για άρση της διαθεσιμότητάς του (γιατί είχαν προηγηθεί και άλλες επιστολές πριν την επίδικη, για τερματισμό της διαθεσιμότητας με βάση την καθυστέρηση στην συμπλήρωση των ανακρίσεων της Αστυνομίας), δεν αποτελούσαν νέα ουσιαστικά στοιχεία που να δικαιολογούσαν ανάκληση της πράξης της διαθεσιμότητας. Κρίνεται δε πως οποιαδήποτε ενέργεια εκ μέρους της Ε.Δ.Υ. διερεύνησης των ισχυρισμών που περιείχονταν στην επιστολή του αιτητή, δεν αποτέλεσε νέα έρευνα με την έννοια που αυτή καθορίζεται από τη νομολογία.

15

20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 25

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Kolokassides v. Republic (1965) 3 C.L.R. 542,

30

Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054,

Economides v. Republic (1980) 3 C.L.R. 219,

Zivlas v. Municipality of Paphos (1975) 3 C.L.R. 349,

35

Λευκαρίτη v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 529.

Προσφυγή.

40

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής για τη συνέχιση της διαθεσιμότητας του Αιτητή μετά από την παρέλευση τριών ετών.

Σπανού για Α. Κληρίδη, για τον Αιτητή.

Α. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

10 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή του ο αιτητής ζητά "δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση για την συνέχιση της διαθεσιμότητας του αιτητή μετά την παρέλευση τριών ετών από της 19.7.91
οπότε ο αιτητής ετέθη διά πρώτην φοράν σε διαθεσιμότητα, η οποία ελήφθη υπό της καθ' ης η αίτηση και ανεκοινώθη εις τους δικηγόρους του αιτητή δι' επιστολής ημ. 13.7.94 κηρυχθή άκυρη και εστερημένη οιοιδήποτε νομικού αποτελέσματος."

15

Οι νομικοί λόγοι στους οποίους βασίζει την προσφυγή του ο αιτητής είναι ότι η απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη και ελήφθη κατά παράβαση του άρθρου 85 του Νόμου 1/90 καθώς και του Άρθρου 28 του Συντάγματος.

20

Στη γραπτή του αγόρευση ο αιτητής δεν κάμνει εντούτοις καμιά αναφορά στο Άρθρο 28 αλλά επικαλείται το Άρθρο 30 του Συντάγματος σχετικά με τις πρόνοιες για δίκαιη δίκη.

25

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα ακόλουθα:

30 Στις 19.7.91 οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους έθεσαν τον αιτητή, που είναι Τελωνειακός Λειτουργός 2ης Τάξης, σε διαθεσιμότητα λόγω διεξαγωγής έρευνας, αναφορικά με τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων. Μετά τη λήψη αποφάσεων για παράταση της διαθεσιμότητας του αιτητή, την 20.1.92 η Επιτροπή αποφάσισε να το θέσει σε διαθεσιμότητα μέχρι της τελικής συμπλήρωσης της ποινικής υπόθεσης για δωροδοκία και πλαστογραφία εναντίον του, με βάση το άρθρο 85(2) του Νόμου 1/90. Εναντίον της πιο πάνω
35 απόφασης ο αιτητής καταχώρησε την Προσφυγή 785/92, την οποία τελικά απέσυρε στις 8.4.94. Η ποινική υπόθεση εναντίον του κατεχωρήθη στις 9.12.92 και τελικά ορίστηκε για ακρόαση την 18.1.93. Μετά από προδικαστική ένσταση της υπεράσπισης και επακολοιυθήσασα γνωμάτευση από το Ανώτατο Δικαστήριο, η υπόθεση ανεβλήθη και πάλιν για ακρόαση στις 11.3.94 και μετά από άλλη αναβολή στις 26 και 27.10.94. Ο αιτητής αντιμετωπίζει 48 κατηγορίες
40 και στο κατηγορητήριο αναγράφονται 61 μάρτυρες. Μετά την καθυστέρηση αυτή στην εκδίκαση της υπόθεσης και την προβλεπόμενη περαιτέρω καθυστέρηση οι δικηγόροι του αιτητή απέστειλαν

στους καθ'ων η αίτηση επιστολή με την οποία ζητούσαν άρση της διαθεσιμότητας του αιτητή. Το αίτημα αυτό απορρίφθηκε με επιστολή των καθ'ων η αίτηση, ημερ. 13.7.94, στην οποία αναφέρεται ότι "το αίτημα του εξετάστηκε με προσοχή από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αλλά δυστυχώς δεν έγινε αποδεκτό".

5

Οι καθ'ων η αίτηση με την ένστασή τους προβάλλουν προδικαστική ένσταση υποβάλλοντας ότι η επίδικη απόφαση δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα γιατί είναι βεβαιωτική και/ή πληροφοριακής φύσης της προγενέστερης απόφασης ημερ. 20.1.92, η οποία αναφέρεται πιο πάνω, προσβολή της οποίας θα ήταν εκπρόθεσμη. Στη γραπτή του αγόρευση ο αιτητής δεν ασχολείται καθόλου με την προδικαστική αυτή ένσταση, στην επιχειρηματολογία δε των καθ'ων η αίτηση που περιέχεται στη δική τους γραπτή αγόρευση δεν απαντά γιατί επέλεξε να μην καταχωρήσει απαντητική αγόρευση.

10

15

Είναι πάγια νομολογημένο ότι η προϋπόθεση εκτελεστότητας διοικητικής πράξης αποτελεί βασική αρχή του διοικητικού δικαίου που εμπεριέχεται στο Άρθρο 146 του Συντάγματος μας. (Δέστε, μεταξύ άλλων, *Kolokassides v. The Republic of Cyprus* (1965) 3 C.L.R. 542). Άλλη βασική αρχή είναι ότι βεβαιωτικές πράξεις ή πράξεις πληροφοριακού χαρακτήρα δεν συνιστούν εκτελεστές πράξεις. (Δέστε, μεταξύ άλλων, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) σελ. 240-241, *Pieris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1054 και *Economides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 219).

20

25

Προκύπτει από τη νομολογία ότι βεβαιωτική πράξη ή απόφαση είναι εκείνη η οποία επαναλαμβάνει το περιεχόμενο προηγούμενης εκτελεστής πράξης και στηρίζεται στην ίδια πραγματική και νομική βάση, υποδηλώνοντας την εμμονή της διοίκησης στην προηγούμενη της απόφαση. Τέτοια πράξη δεν αποφασίζει τη νομική θέση της περίπτωσης και ούτε δημιουργεί νομικό αποτέλεσμα. Μία βεβαιωτική πράξη είναι εκτελεστή αν εκδοθεί μετά από νέα έρευνα της υπόθεσης και το αν υπάρχει νέα έρευνα είναι θέμα πραγματικό που αποφασίζεται με βάση τα γεγονότα κάθε περίπτωσης. Νέα έρευνα υπάρχει όταν η Διοίκηση λάβει υπόψη της νέα ουσιαστικά νομικά ή πραγματικά στοιχεία, τα οποία δεν υπήρχαν ή προϋπήρχαν, αλλά ήταν άγνωστα σε αυτή και λαμβάνονται υπόψη για πρώτη φορά.

30

35

40

Στην υπόθεση *Zivlas v. Municipality of Paphos* (1975) 3 C.L.R. 349, κρίθηκε ότι η άρνηση της διοίκησης να ανακαλέσει παλαιά της εκτελεστή πράξη που αποφασίστηκε χωρίς να διεξαγάγει νέα έρευ-

να, ήταν βεβαιωτική. Στην υπόθεση *Λευκαρίτη ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 529, λέχθηκε ότι ένας διάδικος δεν μπορεί να προσπελάσει το κώλυμα της χρονικής προθεσμίας επικαλούμενος επουσιώδη γεγονότα που δεν μεταβάλλουν την ουσία του πράγματος.

5
10
15
20

Στην παρούσα περίπτωση κρίνω πως τα επιχειρήματα του αιτητή που υποβάλλονταν εκάστοτε για άρση της διαθεσιμότητάς του (γιατί είχαν προηγηθεί και άλλες επιστολές πριν την επίδικη, για τερματισμό της διαθεσιμότητας με βάση την καθυστέρηση στην συμπλήρωση των ανακρίσεων της Αστυνομίας), δεν αποτελούσαν νέα ουσιώδη στοιχεία που να δικαιολογούσαν ανάκληση της πράξης της διαθεσιμότητας. Κρίνω δε πως οποιαδήποτε ενέργεια εκ μέρους της Ε.Δ.Υ. διερεύνησης των ισχυρισμών που περιέχονταν στην επιστολή του αιτητή, δεν αποτέλεσε νέα έρευνα με την έννοια που αυτή καθορίζεται από τη νομολογία. Ως εκ τούτου η επίδικη απόφαση ήταν κατά την κρίση μου βεβαιωτικής φύσης και ως εκ τούτου μη εκτελεστή πράξη.

20

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή του αιτητή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διάταγμα για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.